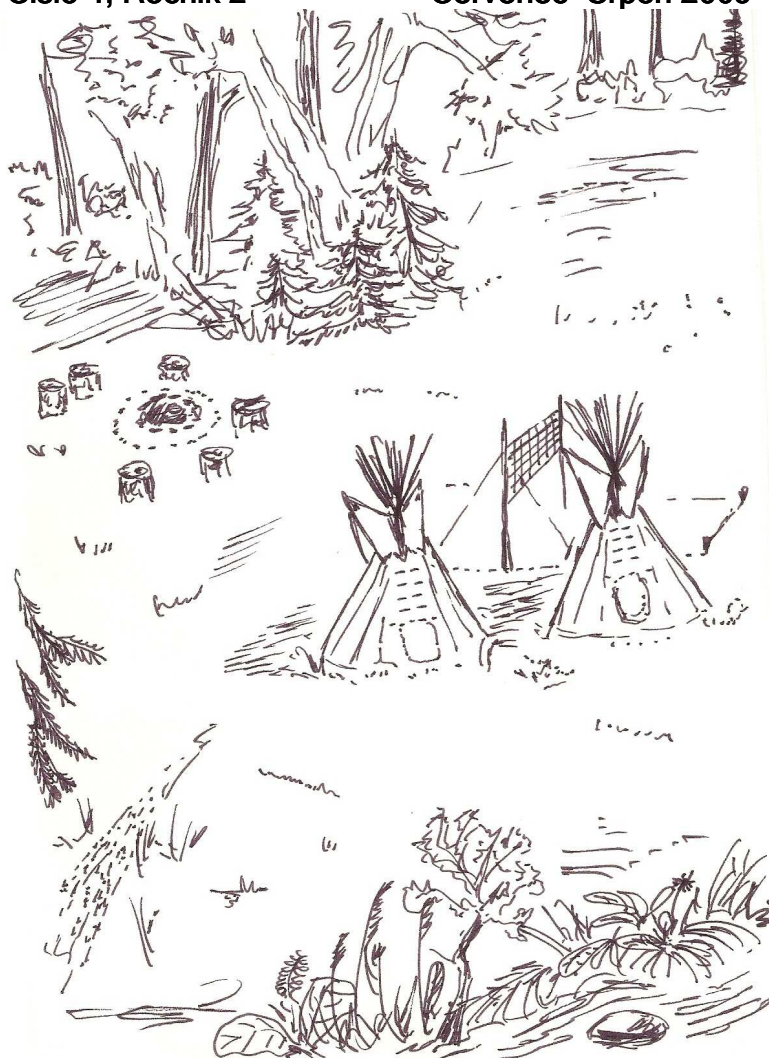

SEM-TAM

Časopis Severomoravské pobočky SPJF

Číslo 4, Ročník 2

Červenec -Srpen 2009

Milí čtenáři,

čas plyne jako voda a prázdninové číslo SEM-TAMU je tady.

Opět v něm najdete své oblíbené rubriky, a nebudete ochuzeni ani o informace z činnosti dvou aktivních klubů, která vás může inspirovat k naplnění letních volných dní.

Redakce SEM-TAMU Vám přeje pestré prožití prázdnin a mnoho slunečných dní!

Sova

Obsah

Úvod.....	2
Kam u nás v regionu	3-4
Bezpečnost na silnicích.....	5
Z deníku čtenáře	6
Bambiriáda... ..	7-8
Příběh na pokračování	9-10
Závod Pluto.. ..	11
Záběr pádlem.....	12-14
Tenkrát v Karakumu.....	15-16
Ivančena	17-18
Z činnosti klubů- Modrý Mauritius a Mladé Stromy.....	19-22

SEM-TAM: Časopis Severomoravské pobočky SPJF.

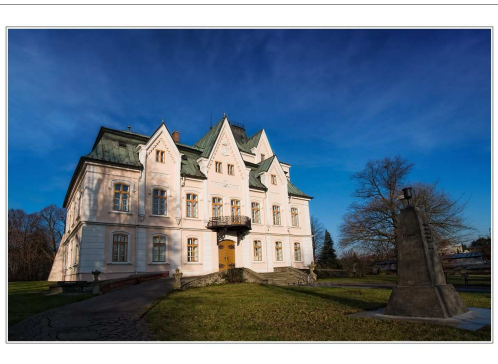
Číslo: 4, Ročník: 2, vyšlo: 26.6.2009. Šéfredaktoři: Martin Vérteši-Sova, Dominik Macek-Bohr. Spoluvytváří: Marek Skýpala-Winoga, Josef Ptáček-Pepix. Kresbami přispívá: Stanislav Čaban-Wapi. Tisk: SPJF.

Kontakt: sem-tam@seznam.cz, smp-spjf@seznam.cz .

Web: www.sem-tam.wbs.cz , www.smp-spjf.blogspot.com .

Kam u nás v regionu?

Navštivte vagonářské muzeum ve Studénce!

Muzeum se nachází ve Studénce již od roku 1956 a sídlí ve věžovité části místního zámku. Expozice zabírá celkem tři poschodí. Začátek prohlídky je ve třetím poschodí. Můžeme se zde seznámit se způsobem dopravy od středověku až po vznik nejstarších železničních tratí. Od první koněspřežné

dráhy, po bouřlivě se rozpínající železniční trati v celé Evropě, umožněné nahrazením koňské tažné síly silou páry, kterou představovala nově sestrojená parní lokomotiva. Tuto část uzavírá ukázka výrobců železniční techniky na přelomu 19. a 20. století, v době, kdy byla založena i vagonka ve Studénce.

Protože celé muzeum bylo koncipováno jako podnikové muzeum vagonky ve Studénce, pak již druhé poschodí je věnováno založení samotné vagonky, jejího postupného budování a přehledu prvních výrobků. Expozice pokračuje prezentací výroby osobních, motorových i nákladních vozů všech druhů a typů. Posouvá se v čase a dokumentuje výrobu speciálních vozů pro doly a hutě, prototypů a sériovou výrobu elektrických motorových jednotek pro příměstskou dopravu (pantografy) a začátek výroby prvních moderních čtyřnápravových motorových vozů pro ČSD, včetně přípojných vozů. Je zde rovněž ukázán přechod k čtyřnápravovým kotlovým vozům ve všech provedeních s ohledem na přepravovaný náklad. Dva relativně samostatné bloky dokumentují vojenskou výrobu pro potřeby státu a nepříliš veřejnosti známou výrobu letadel. Expozice končí v této části rokem 1966.

Prohlídka pokračuje v prvním poschodí dokumentací výroby od roku 1966 až do roku 2003, kdy došlo k ukončení výroby železničních vozů ve Studénce. Zde jsou zahrnuty první motorové soupravy pro mezinárodní provoz, poštovní vozy, nové elektrické motorové jednotky pro stejnosměrné i střídavé napájení včetně tlakotěsných osobních vozů, se kterými se můžeme běžně setkat na našich tratích. Z nákladních vozů pak velkosériovou výrobu výsypných vozů a velkoobjemových šestinápravových výklopných vozů o nosnosti až 105 tun. Je zde prezentována i doplňková kooperační výroba „autobusů“ pro těžké klimatické podmínky Sibíře nebo Saharské pouště. V neposlední řadě je zde zahrnuta i výroba pozemní lanovky na pražský Petřín. Veškeré další údaje, pro které již nebylo v expozici místo, je možné si dohledat v informačním kiosku nacházejícím se v tomto sále. Lze si také prohlédnout i dobové filmy z předválečných let o výrobě letadel a jimi dosažených rekordech. V předsáli prvního poschodí nabízíme návštěvníkům pohled do života lidí a historie města Studénky do konce 19. století.

Závěrečnou část prohlídky muzea představuje sál s modelovou dráhou, kde je umístěna funkční dráha 6x1,5 m se dvěma okruhy kolejiště v měřítku 1:87 (H0). Líbí se „hravým dětem všeho věku“. Součástí tohoto sálu je expozice současného života města Studénky a jejího nejbližšího okolí - historie Tamburašského souboru, přírodní, stavební a kulturní památky. Návštěvníci zde mají možnost si zakoupit i drobné upomínkové předměty - turistické známky, pohlednice, fotografie a pro fandky železnice a modeláře jsou k dispozici fotografie výrobků z produkce vagonky ve Studénce včetně výkresové dokumentace. Zde také prohlídka muzea končí.

Přestože bylo muzeum v měsíci srpnu 2008 vyloupeno, podařilo se nahradit chybějící exponáty a doplnit modelovou dráhu o nové soupravy. Na zhotovení náhrady za odcizené exponáty se nyní pracuje.

**O vagonářském muzeu ve Studénce pro Vás
napsal Bobr**

Dobrá helma chrání zdraví!

Jelikož se blíží léto a s ním aktivity s tímto spojené, rozhodl jsem se Vás informovat o tom, co Vám může i zachránit život. O cyklistické helmě.

Je neuvěřitelné, kolik lidí jezdí s helmou jen tak volně nasazenou na hlavě, s řemínky volně plandajícími pod bradou. Jelikož mnoho lidí si neuvědomuje, že správně nasazená helma není způsob jak se vyhnout pokutě ale způsob jak se vyhnout zranění.

Šetřílky možná napadlo mít jednu helmu na motorku, hokej i kolo. Helma cyklistická má svá specifika a je konstruována pro cyklistovo pohodlí a bezpečnost. Je to jen kus polystyrenu potažený fólií. Ale každý detail má svoji funkci a plní ji při správném používání i u helmy za 500 Kč, pokud je schválena státní zkušebnou.

Helmy se vyrábějí v rozmezí velikostí 48 - 61. Je nutné si ji vždy před zakoupením vyzkoušet a s nasazenou helmou si pohrát - zatřepat hlavou atd. Musí sedět pevně na vrcholu hlavy a neposunovat se po hlavě ani při vyvinutí větší síly. Vybrané modely mají jen jednu velikost, která se přizpůsobí vaší hlavě pomocí různých upínacích systémů. Malá helma vás vždycky bude tlačit a nebudete ji nosit. Naopak velká helma bez kvalitního systému upínání vám bude po hlavě tancovat, shazovat brýle z nosu a při pádu nesplní stoprocentně svůj úkol. Po prvním nárazu by mohla odkrýt část hlavy a nechránit ji tak před druhým, tvrdým dopadem stejně jako helma špatně nasazená nebo bez kvalitního zapínání.

O správné cyklohelmě pro Vás napsal Bobr

Z deníku čtenáře...

V tomto vydání časopisu SEM-TAM Vám představím román o dvou amerických chlapcích kteří chtěli být jako indiáni a to román z pera Ernesta Thompsona Setona

DVA DIVOŠI

Yan je chlapec z lepší rodiny který nadevše miluje přírodu. V Glenyanu si Yan svépomocí postaví chatu. Zde si také vyrábí různé indiánské výrobky. Trpké zklamání přijde, když jeho chatu naleznou tuláci a z jeho výrobků si udělají žetony na poker. Po těžké nemoci odjíždí na zotavení na sangerskou farmu farmáře Raftena. Seznámí se s farmářovým synem - Samem. Spolu s ním začne tábořit v lese - v tee-pee. Později se k této dvojici připojí syn znepráteleného farmáře Burnse - Gui. Spolu s ním a lovcem kožešin Calebem Clarkem zažívají mnohá indiánská dobrodružství jako například hon na sysla, výpravu ke hrobům či velkou výpravu k jezerům a podobně. V Sangeru se začíná vytvářet další kmen sangerských indiánů - Boyleři. Začínají mezi dvěma kmeny souboje a hry. Kniha končí volbou Velkého náčelníka sangerských indiánů. Stane se jím Yan, nejmodřejší z nejmoudřejších.

*E. T. Seton: DVA DIVOŠI; vydalo nakladatelství
ComputerPress r.2005*

Z deníku čtenáře pro Vás napsal Bobr

Bambiriáda 2009

Prezentace Severomoravské pobočky SPJF

V rámci celorepublikové přehlídky činnosti sdružení dětí a mládeže a středisek volného času se i naše pobočka prezentovala na Ostravské Bambiriádě, konané letos v Ostravské Zoo.

Návštěvníci si zde měli možnost vzít celou řadu propagačních materiálů,

mohli shlédnout fotky z minulých ročníků akce

Po stopách Tajemství Uctívačů Ginga nebo se třeba přihlásit na stanový tábor, pořádaný 21.OBS Plameňáci.

U stánku SPJF jsem byl já Sova a členové

Plameňáků,

přičemž

jsme v rámci

Bambisoutěže rozdávali razítka do Bambipasů za splnění úkolu.

Každý, kdo chtěl získat razítko, musel buď poznat s pomocí alespoň

5.-7. června 2009

deset stromů nebo složit rozstříhaný obdélník. Pokud splnil alespoň jeden z těchto úkolů, objevila se mu v pase od nás malá žirafka.

Po získání dvanácti razítek obdržel soutěžící cenu a pokud si zakoupil na stáncích alespoň pět nálepek zvířat, dostal cenu navíc. Výtěžek z těchto nálepek dostala Zoo, která tím zajistí lepší podmínky pro život zvířat.

I přes ne moc příznivé počasí navštívilo Bambiriádu velké množství lidí, k čemuž značně přispělo vstupné zdarma.

Po celou dobu probíhal na pódiu doprovodný program, takže se nikdo určitě nenudil.

Dále bylo k vidění: Basketbal, lezecká stěna, skákání v pytli, bludiště, lovení ryb a další.

Již teď se připravuje dvanáctý ročník této akce, aby byl stejně vydařený jako ten letošní.

Sova

Ztracené koleje

Příběh na pokračování; Část třetí; Píše Sova

„Jardo, vlak!“ zakřičel a vyskočil ven z kolejí.

Cítil, že je vlak těsně za nimi. Otočil se a uviděl už jen Jardu na kolejích, jak se chtěl zvednout...

Nezvedl už se.

Vlak ho nekompromisně smetl. Neozval se ani žádný výkřik. Jirka tomu nemohl uvěřit.

„Kdo ví jak dlouho ho bude vléct před sebou! To nemá šanci přežít!“ říkal si Jirka a byl k smrti vyděšený.

Chvilí ještě zíral do křoví, kde vlak zmizel. Potom se rozběhl do nejbližšího domu, kde vše vypověděl. Domů se však vracel s odpovědí, která se přičila zdravému rozumu: Prý tam vlaky nejezdí! Ale to nemohla být pravda! Vždyť přece před chvílí jeden vlak přejel Jardu!

Měl takovou chuť vrátit se tam, vidět Jardu jak tam sedí a nic mu není. Věděl však, že i kdyby se tam vrátil, nepomohl by ničemu.

Domů přišel celý bledý, maminka se strachovala, co mu je. V tom bolestném žalu si ani neuvědomil, že nikomu vlastně o té hrozné události nic neřekl.

Večer najednou někdo zaklepal na dveře. Otevřít šla Jirkova maminka, on ležel. Chvilí se ozýval jen tichý hovor a pak najednou: „Jirko, pojd' sem!“

Jirka, stále jako bez duše, šel ke dveřím. Stála tam Jardova maminka. „Ahoj Jirko. Kde je prosím tě Jarda?“

Jirku bolelo srdce. S těžkostí to řekl Jardově mamince a odběhl do svého pokoje.

Ta tomu zpočátku nechtěla věřit, ale když viděla, že to opravdu není žert, rozbřečela se. Okamžitě běžela domů. K Jirkovi přišla jeho maminka.

„Proč jsi mi to neřekl hned?“ rozkřičela se. „Měl by alespoň malou naději na záchranu, kdežto teď už je to ztracený! Ty asi vážně nemáš mozek!“ podívala se na Jirku vražedným pohledem a odešla.

Jirka byl ještě více zarmoucený. On za to přece nemůže! Proč ho obviňují?

Chvíli se zmítal v černých myšlenkách a pak se rozhodl. Než by mu to měli všichni vyčítat, to radši uteče! Nevěděl, jestli je to dostatečný důvod k útěku, ale to mu bylo celkem jedno.

Do batohu si sbalil nějaké své věci, trochu jídla, a šel. Byl rád, ale zároveň se bál. Hned věděl, kam půjde. Sice šel oklikou, ale mířil ke kolejím. Stále přemýšlel o Jardovi. Je vůbec možné, že už ho vůbec neuvidí? Sedl si na lavičku v parku. Pozoroval procházející partu kluků.

Stále se popichovali a smáli se. Nemohl to vydržet. Musel vstát a jít pryč. Už nikdy nebude mít takového kamaráda, jakým pro něj byl Jarda. A co spolu zažili! Lesní výpravy, zajímavé hry, koupání. Stále si říkal: To přece není možné. Nejzajímavější bylo, že policie místo prohledala a nic nenašla. Jirka byl odhodlán to prohledat a zároveň zjistit, jestli tam ještě pojede vlak.

To bylo také nevysvětlitelné! Všichni tvrdili, že vlak tudy už dávno nejezdí a přitom tam projel.

Zahloubán ve vzpomínkách a myšlenkách došel Jirka ke kolejím. Tam si sedl do houští a stále v duchu před sebou viděl Jardu, jak je shýbnutý na kolejích a něco tam hledá.

Obrázek: Malý princ

Závod Pluto

Legendární závod v tábornických znalostech dříve pořádaný 291.KBS Ostré Šavle letos obnovuje 354.KBS Modrý Mauritius

- **Datum:** 5.9.2009
- **Místo:** Havířov, les
- **Soutěží** 3-5 členné skupinky do 15, výjimečně do 18 let
- **Sraz** v 9:00 na nádraží ČD v Havířově, předpokládaný konec v 14:00. Nocleh možný v klubovně 354.KBS Modrý Mauritius po domluvě.
- **Účastnický poplatek:** 10 Kč /osoba

Akce se uskuteční pod záštitou Severomoravské pobočky SPJF.

Dotazy a hlavně přihlášky posílejte na email

modry.mauritius@seznam.cz

Nebo volejte: 605 385 250

Pátý záběr pádlem - Ostravice

Můj dnešní příspěvek je věnován řece, kterou mám rovněž velmi rád. Řeka Ostravice, přestože je jednou z vodních os našeho kraje, není příliš oblíbená ani mezi vodáky a ani mezi jinými turisty. Za tuto pověst může především její zakončení v Ostravě, které bylo ještě před pár lety dosti špinavé. Od těch dob se řeka sice vyčistila, ale pověst má velkou setrvačnost. Vodák, který se však nenechá těmito řečmi znechutit, však na Ostravice pozná krásné přírodní úkazy a krajiny, které jsou jiným zcela schovány.

Začneme vysoko v Beskydech, ještě nad přehradou Šance, kde jsou pro většinu vodáků zcela ukryty dva vodní klenoty Beskyd. Ostravice totiž vzniká, podobně jako Opava, soutokem dvou zdrojnic - Černé a Bílé

Ostravice. Černá Ostravice pramení na jihozápadním svahu Sulova v nadmořské výšce 850 metrů. Nejprve teče na jih a pak se otáčí na jihovýchod. V nadmořské výšce 521 metrů se stéká s Bílou Ostravicí a vytváří spojenou Ostravici. Je to úzká beskydská bystřina, kterou obklopují hluboké smrkové lesy. Velkým nebezpečím při sjíždění mohou být padlé stromy, které se často vyskytují v méně přehledných úsecích.

Bílá Ostravice pramení na severovýchodních svazích Vysoké v nadmořské výšce 652 metrů. Teče po celou dobu severovýchodním směrem a na konci obce Bílá se spojuje s Černou Ostravicí a vytváří Ostravici. Koryto Bílé Ostravice je poměrně úzké a každé srážky se rychle projeví na výšce vodního sloupce, vyskytují se v něm však četné balvany, takže

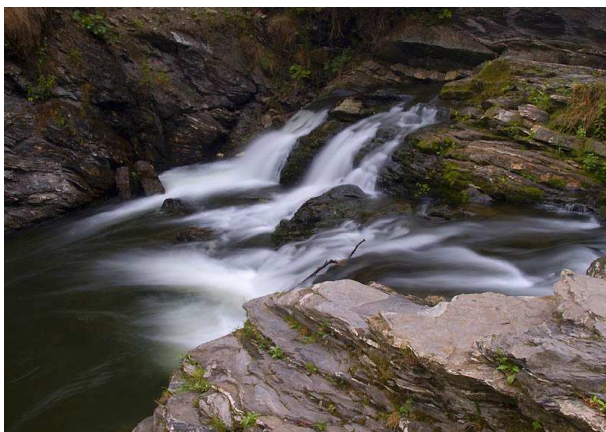
je třeba rychle měnit směr plavby. Řeka má typický horský ráz, okolí bystřiny je skutečně nádherné.

Ani na Bílé Ostravici a ani na Černé Ostravici není vodočet, můžeme se však řídit vodočtem na Ostravici ve Starých Hamrech. Měl by ukazovat více než 100 cm. Oba toky jsou sjízdné po delších deštích a krásně při jarním tání.

Po hladině vodní nádrže Šance je zakázána další plavba a je to velká škoda, neboť se jedná o krásné beskydské jezero s neporušenou přírodou. Sám jsem pouze nakouknul a od té doby mě něco stále vábí vrátit se tam. Vodáci však k další plavbě musí putovat až k vysoké přehradní hrázi a opětovně začít až zde.

Kousek za obcí Ostravice budete vrchovatě odměněni krásným přírodním úkazem - Peřeje Ostravice.

Bouřlivé a malebné místo vyhledávané nejen kajakáři. Je to vlastně soubor

kamenných prahů a peřejí na malém prostoru. Vše je velmi dobře přehledné i přístupné, a tak si můžeme zblízka prohlédnout vrstvy měkkých hornin, vápnitých jílovců, jimiž si řeka prořezala cestu. Pod nejvyšším prahem je zátočina s klidnou vodou, lákající k vykoupaní,

Hezkou krajinou poté doplujete až k soutoku s Morávka, za nímž začíná na straně levé moravský Místek a na straně pravé slezský Frýdek. Ve městě je spád řeky mírněn několika jezy a stupni, z nichž ty vyšší rozhodně doporučuji před splutím prohlédnout. Na konci města vás pak ještě čeká skutečně vysoký jez, kterému pro jeho podobu říkám „Dětská skluzavka“. Sjet se dá, ale není to bezpečné.

Za dalším vysokým jezem v Lískovci se opět dostanete do pěkné přírody. Oba břehy jsou sice regulované, avšak civilizace se až do Vratimova zcela vytratí. Voda si celkem svižně razí cestu a nad hladinou poletuje vodní ptactvo. Spád toku zmírňují občasné kamenité stupně, které jsou po prohlédnutí sjízdné a s mírnými obtížemi i bez prohlížení. Před Vratimovem se začínají objevovat známky civilizace, které již Ostravici neopustí. Jistě se však jedná o jeden ze zajímavějších úseků našich slezských řek.

Vratimov vás uvítá dalším obtížným jezem. Kdysi jsem jej sjel, ale to byl ještě pořádně rozbitý po povodních z roku 1997.

Poslední nepříjemně vysoký jez vás čeká u železničního mostu na trati mezi stanicemi Vítkovice a Kunčice. Jistě jej mnozí z vlaku dobře znají. Nyní již budete plout Ostravou. U zřícenin

Slezskoostravského hradu se k Ostravici připojí její mladší sestra Lučina a pak již v krátkém sledu budou následovat ostravské mosty a až se přiblíží hora Landek, budete u soutoku s kmotrou Odrou, kde pro dnešek zakotvíme. Byla to hezky dlouhá plavba, ale stála za to!

Příště vyplujeme na vlny řeky Lubiny.

Winoga

Tenkrát v Karakumu

7. - 10.5.2009

*Při psaní tohoto článku jsem mohl napsat článek obyčejný, ale proč nepoužít o této akci můj zápis z kroniky 345.KBS Modrý Mauritius, že?
Tak tedy, příjemné čtení.*

ČTVRTEK

Sešli jsme se se Sovou na havířovském vlakovém nádraží kde jsme se vydali na naši cestu do daleké České Třebové. V Hranicích na Moravě se k nám připojila Žemle z 352.KBs Tygří Dráp.

V České Třebové jsme se setkali s Čápem, Stopařem, Migem a Jouzou. Nyní nás čeká cesta do Semanína a odtud deseti kilometrová cesta do vytoužené Brlenky. Nyní následoval oheň s opékáním buřtů a také test na znalosti Mexika. Zapomněl jsem se ještě zmínit o příjezdu Margi.

PÁTEK

Ráno jsme se sbalili a vydali se do Gajera na autobus. Tímto jsme se dostali do Litomyšle. Toto město, rodiště B.Smetany, má velice pěkné historické centrum. Navštívili jsme IC, náměstí a Váchalovu ulici se sgrafity.

Dále jsme se přesunuli do Budislavi, jelikož jsou blízko Toulouvcovým Maštálím. Cestou jsme hráli hru "Dostal jsem tě Hombré" přičemž jsme nesměli říct slovo NE.

Na skále ve středu Budislavi jsme našli pár let starý nápis 143.KBS Orion a pod ním nápis Kawi :-)

Spolu se Sovou jsme napsali 354.KBS MM. Nyní se stěhujeme do nitra Toulouvcových maštálí kde hrajeme hru na ministry-Mexico II. Dále má pro nás Stopař připravenou hru Claimy v úplném středu Toulouvcových Maštálí- v Bludišti. Po skončení hry se odebíráme pod převis kde jsme udělali oheň a spali.

SOBOTA

Po ranním probuzení a sbalení se se vydáváme lesem k Dudychově jeskyni, kam jsme všichni vylezli. Vydali jsme se opět dál až k místu, kde měla Margi připravenou hru. Byla to hra Pašeráci. Po této hře jsme se přesunuli k jakémusi rybníčku u myslivny Jana Doležala. Zde byl oběd. Nyní nás čekala desetakilometrová štreka do Borové u Poličky. Zde jsme museli nasadit rychlost světla abychom stihli lokálku do Poličky. Z Poličky lokálkou do Vendolí a odsud opět desetakilometrovou cestu přes Svatou Kateřinu a Ostrý Kámen na Brlenku. Na Brlence nás ještě čekala večeře- rýže s vepřovým masem s mimořádnými vedlejšími účinky.

NEDELE

Ráno jsme se já, Sova, Žemle a Margi museli vzbudit už před sedmou, aby jsme se sbalili a stihli autobus z Gajera do Svitav. Ve Svitavách jsme se jen přesunuli na vlakové nádraží, a už jsme si to frčeli do České Třebové, do Ostravy a už konečně domů.

←
Skvělá ulice
Váchalova
v Litomyšli

**O skvělé akci SPJF
pro Vás napsal Bobr**

Ivančena 2009

Ano. I letos ve stejné době jako loni se sešli skauti, trampové a ti, kteří nemají ke skautským ideálům daleko, u mohyly na Ivančeně.

A i my, členové Severomoravské pobočky SPJF, jsme se vydali uctít památku popravených skautů a dokázat sami sobě, že stále dokážeme vyjít ten úmorný kopec. Ostatně již na Borové nám zvedla náladu známá tvář-

Mexičan zde prodával různé knihy, nože, náramky, pohledy apod.

Kolem samotné mohyly se okolo poledne skoro nedalo projít. Prodávaly se pohlednice, odznaky, různé upomínkové předměty, ale především se přidávaly kamínky na mohylu-od letošního roku

tam má svůj kámen i 354.KBS Modrý Mauritius.

V poledne byla akce zahájena a při této příležitosti byli odměněni nejzasloužilejší skauti.

A už jen poslední pohledy na mohylu, každým rokem se rozrůstající, a zase dolů na vlak.

Tak zase za rok!

Sova

Ivančena

(925 m.n.m.) je kamenná mohyla v Beskydech mezi Malchorem a Kykulkou pod vrcholem Lysé hory vystavěná na památku popravených skautů účastníků se protinacistického odboje.

Pozvánka na akci

354.KBS Modrý Mauritius

Název akce: Indiána Jones a boj o štít

Datum: 17.10.2009

Kde: Havířov, les. Doprovod možný od nádraží ČD po domluvě

Kdo: Soutěží 3-4 členné skupinky do 15, výjimečně do 18 let

Účastnický poplatek: 10 Kč/osoba

Dotazy a hlavně přihlášky posílejte na email:
modry.mauritius@seznam.cz

350.KBS Mladé Stromy

To jsme my: Krč, Martys, Nukem, Pepix, Kotyš, Emil, Dan, Myška, Pegina a Katka.

Náš klub funguje od 23.srpna 2007. Ze začátku nás bylo pět a postupně jsme se rozrostli na deset. Jsme z Hrabenova poblíž Šumperka. Třikrát do měsíce si vyjdeme na nějakou výpravu. Schůzky míváme až dvakrát týdně. Také píšeme kroniku. Klubovnu máme v přízemí domu u Pepixe. Máme i klubovní pergolu a to u Peginy. Často hrajeme hry. Chráníme a vysazujeme stromy. Pomáháme starým a bezmocným lidem.

Čteme knihy od Jaroslava Foglara. Také máme desatero pravidel, které by žádný člen neměl porušovat. Každý člen by měl udělat alespoň jeden dobrý čin za den. Každý dostává body - za bobříky, za dobrý čin, za schůzky a výpravy, za práci pro klub, za dobré náměty ke společné činnosti klubu. Zakopali jsme listinu z které vyplývá, že máme být k sobě věrní, upřímní

a přátelství. Máme dosti rádi přírodu a tak se snažíme všechny odpadky co vidíme uklidit. Schůzky probíhají tak, že na začátku svoláme pokřik a vyvěsíme vlajku na stožár a na konci také pokřik a vlajku naopak stáhneme. Schůzek a výprav jsme už měli zhruba přes 200. Koncem prázdnin budeme slavit 2.výročí klubu. Máme i klubovní pozemek na kterém máme záhonky se zeleninou a vedle stavíme bunkr. Na tomto místě budeme o prázdninách tábořit.

Tak to jsme tedy my!

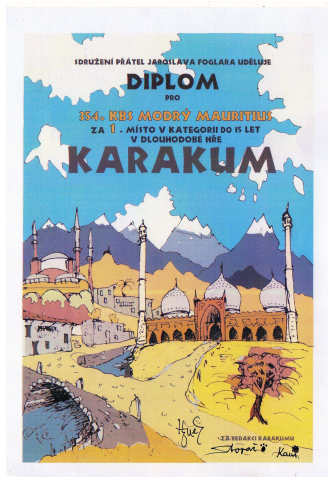
Autor: Pepix

354.KBS Modrý Mauritius

...něco z naší činnosti...

Dlouhodobá hra Karakum

Jedna velká etapa v počátcích našeho klubu.

Dlouhodobka začala 1.října 2008, my jsme se přihlásili hned po vzniku našeho klubu, 28.listopadu. Od té doby jsme pečlivě plnili úkoly, posílali hlášení a pohybovali se po mapě.

Pan Hebel byl blíže a blíže, naše cesta vedla přes pouště i přes moře. Občas jsme zapadli do bažiny, také jsme několikrát byli okradeni. Zúčastnili jsme se dvou setkání a byli jsme připraveni pana Hebela najít. A 30.března 2009 v 17:52 se nám to povedlo! Pan Hebel byl naší expedicí

zachráněn a my se mohli vrátit z prostředí vyprahlých pouští zase domů.

Přestavba klubovny

Již od března probíhá přestavba a zútulňování naší klubovny. Po první fázi - totální přestavbě nábytku - probíhá nyní druhá fáze - doplňování nového nábytku, rekonstrukce staršího nábytku a srovnávání inventáře. Během prázdnin budou navrtány poslední poličky a teď už sháníme jen stůl.

Webové stránky našeho klubu

Veškeré zážitky z akcí, schůzek a výprav, fotky a videa ukládáme na webové stránky, které naleznete na adrese: www.modry-mauritius.wbs.cz

Tyto stránky jsou neustále aktualizovány a proto tam najdete ty nejčerstvější informace z dění v našem klubu.

Co všechno si můžete na stránkách přečíst a prohlédnout? Fotogalerii čítající prozatím 45 fotek, vzkazník, seznam aktualit, kroniku čítající 28 zápisů včetně fotek a videí, pozvánky na naše akce, něco o členech klubu, klubovní nálepky, vzhled naší klubovny, klubovní dlouhodobku a mnoho dalšího.

1. Klubovní dlouhodobá hra - Cesta domů

Od března do června probíhala klubovní dlouhodobka s válečnou tematikou, při níž měli členové za úkol přejít mapu a dostat se tak po skončení války zpět domů. Během jedenácti úseků získávali účastníci body potřebné k postupu po mapě. Na cestě domů je potkalo mnoho nepřijemností, ale domů se nakonec přeci jen někteří dostali. Dlouhodobku vyhrál Bobr.

Text, obrázky a foto: Sova

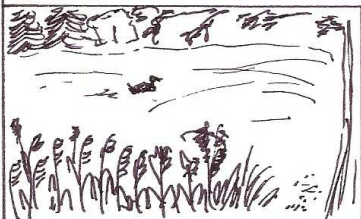
Hezké prožití prázdnin
Vám přeje
Redakce SEM-TAMU

Kurí stopa

6

Z NÁDRAŽÍ MUSELA JÍT KURÍ STOPA JEŠTĚ TŘI KILOMETRY, NEŽ DOŠLA KE SKRYTÉMU RYBNÍČKU V LESE. JAKO OBVYKLE U NĚHO NIKDO NEBYL. KLUCI Z KLUBU ZAČALI HRÁT HRU, SPORTOVAT A ZKOUMAT OKOLÍ.

ANI SI NEUVŠIMLI, JAK ČAS RYCHLE LETÍ. DOPOLEDNE SE KLUCI UŽ CHTĚLI VYDAT NA ULAK, ALE PAMPALÍNÝ MĚL PŘEKVAPENÍ...

PAMPALÍNÝ BYL HRDINA DNE. TEPRVE NAVEČER PŘIŠLI K JEHO PRARODIČŮM A POMOHLI S KRMEŇÍM PRO KOVĚ, KTERÉHO BABIČKA S DĚDOU MĚLI.

MYSLÍM SI, ŽE SE VÁM TADY LÍBÍ. MNĚ TAKY ASI DVA KILOMETRY ODTUD MÁM DĚDU S BABIČKOU. S RODIČI KAŽDÉHO Z VÁS JSOM POTALJ DOHODL, ŽE ZDE MŮŽEME PŘENOCOVAT A VRÁTIT SE ZÍTRA!

DRUHÝ DEN BYLI U RYBNÍKA A VEČER SE VRÁTILI DOMŮ.

